

Ocena

osiągnięcia naukowego pt. „**Wpływ wybranych związków chemicznych na tkankowy poziom endogennego siarkowodoru w różnych narządach myszy**” przedstawionego w postaci publikacji sześciu prac jako podstawa wszczęcia postępowania habilitacyjnego, zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. 2003, nr 65, poz. 595 ze zm.) oraz całokształtu osiągnięć badawczych, dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i aktywności w zakresie współpracy zagranicznej Pana dr n.med. Bogdana Wilińskiego, w związku z postępowaniem w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.

Publikacje składające się na główne osiągnięcie naukowe Habilitanta:

1. **Bogdan Wiliński**, Jerzy Wiliński, Eugeniusz Somogyi, Joanna Piotrowska, Marta Góralska. (2011): Atorvastatin affects the tissue concentration of hydrogen sulfide in mouse kidneys and other organs. *Pharmacol Rep.* 63 (1); 184-188. **IF -2,445. Punktacja MNiSW – 25.**
2. **Bogdan Wiliński**, Jerzy Wiliński, Eugeniusz Somogyi, Joanna Piotrowska, Marta Góralska, Barbara Macura. (2011): Carvedilol induces endogenous hydrogen sulfide tissue concentration changes in various mouse organs. *Folia Biol. (Kraków)*: 59 (3-4); 151-155. **IF – 0,657. Punktacja MNiSW – 15.**
3. **Bogdan Wiliński**, Jerzy Wiliński, Eugeniusz Somogyi, Marta Góralska, Joanna Piotrowska. (2011): Paracetamol (acetaminophen) decreases hydrogen sulfide tissue concentration in brain but increases it in the heart, liver and kidney in mice. *Folia Biol. (Kraków)*: 59 (1-2); 41-44. **IF – 0,657. Punktacja MNiSW – 15.**
4. **Bogdan Wiliński**, Jerzy Wiliński, Eugeniusz Somogyi, Joanna Piotrowska, Włodzimierz Opoka. (2012): Vitamin D3 (cholecalciferol) boosts hydrogen sulfide tissue concentrations in heart and other mouse organs. *Folia Biol. (Kraków)*: 60 (3-4); 243-247. **IF – 0,889. Punktacja MNiSW – 15.**
5. **Bogdan Wiliński**, Jerzy Wiliński, Eugeniusz Somogyi, Joanna Piotrowska, Włodzimierz Opoka. (2013): Metformin raises hydrogen sulfide tissue concentrations in various mouse organs. *Pharmacol. Rep.* 65 (3); 737-742. **IF -2,165. Punktacja MNiSW – 25.**
6. **Bogdan Wiliński**, Włodzimierz Opoka, Eugeniusz Somogyi, Joanna Piotrowska, Jerzy Wiliński. (2013): Stevia, cyclamate and saccharin – natural and artificial sweeteners – exert no effect on sulfane levels in tissues. *Folia Med. Crac.* 53 (3); 37-42. **IF –nie dotyczy. Punktacja MNiSW – 3.**

Niniejszej oceny dokonałem na podstawie następujących materiałów:

- 1). wymienionych powyżej publikacji składających się na główne osiągnięcie naukowe;
- 2). autoreferatu omawiającego osiągnięcia naukowo-badawcze;
- 3). wykazu dorobku publikacyjnego nie wchodzącego w skład osiągnięcia naukowego;
- 4). informacji o dorobku dydaktycznym, popularyzatorskim i współpracy międzynarodowej;
- 5). kopii dyplomu doktorskiego.

Nadesłane materiały spełniają wymogi formalne zawarte w w/w ustawie o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki. Materiały te zostały przygotowane w języku polskim, a także w języku angielskim.

1. Informacje o Habilitancie

Pan dr n. med. Bogdan Wiliński ukończył w 1978 roku kierunek lekarski na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej im. Mikołaja Kopernika (obecnie Uniwersytet Jagielloński Collegium Medicum) w Krakowie.

Stopień doktora medycyny uzyskał 27.03.1992 r., na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej im. Mikołaja Kopernika (obecnie Uniwersytet Jagielloński Collegium Medicum) na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „**Aktywność osi podwzgórza - kora nadnerczy w przebiegu przeszczepialnej białaczki L1210**”, której promotorem był prof. dr hab. med. Zbigniew Srebro, a recenzentami prof. dr hab. med. Jerzy Stachura i prof. dr hab. med. Aleksander Niezabitowski.

Habilitant uzyskał I i II stopień specjalizacji z pediatrii:

- 1982 r., Kraków – I stopień specjalizacji z pediatrii, zaświadczenie nr 944 WZiOS, Urząd Miasta Krakowa z dnia 26.04.1982 r.
- 1986 r., Kraków – II stopień specjalizacji z pediatrii, zaświadczenie nr 1392/23/I/1986 MZiOS, Warszawa z dnia 09.04.1986 r.

Dr n. med. Bogdan Wiliński aktualnie pracuje jako starszy wykładowca w Zakładzie Biologii Rozwoju Człowieka Instytutu Pielęgniarstwa i Położnictwa Wydziału Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum.

2. Ocena osiągnięcia naukowego

Jako osiągnięcie naukowe dr n. med. Bogdan Wiliński przedstawił zwarty, jednotematyczny cykl sześciu prac doświadczalnych, któremu nadał wspólny tytuł „**Wpływ wybranych związków chemicznych na tkankowy poziom endogennego siarkowodoru w różnych narządach myszy**”. Wszystkie prace opublikowane zostały w języku angielskim w okresie od 2011 – 2013 roku w trzech wydawnictwach krajowych PAN. Dwie z tych publikacji ukazały się w czasopiśmie *Pharmacological Reports* z listy JCR (o współczynniku wpływu IF = 2,445; 2,165) wydawanym przez Instytut Farmakologii PAN w Krakowie. Z kolei trzy prace z listy JCR opublikowane zostały

w wydawnictwie *Folia Biologica (Kraków)* Instytutu Systematyki i Ewolucji Zwierząt PAN w Krakowie (IF = 0,657; 0,657; 0,889). Jedna publikacja bez wskaźnika oddziaływania IF ukazała się w czasopiśmie *Folia Medica Cracoviensia* wydawanym przez Oddział PAN w Krakowie Uniwersytet Jagielloński - Collegium Medicum. Sumaryczny Impact Factor w/w prac wynosi 6,813, zaś liczba punktów MNiSW - 98.

Każda z prac liczy od pięciu do sześciu współautorów i w każdej z nich dr n. med. Bogdan Wiliński jest pierwszym autorem. Udział Habilitanta w każdej z nich jest przez Niego określany na 50 – 60% i jak sam stwierdza w załączniku nr 4 autoreferatu (str. 19-20) Jego wkład w powstanie tych prac polegał na opracowaniu koncepcji i projektu pracy, udziale w gromadzeniu danych i realizacji badania, analizie i interpretacji danych, opracowaniu manuskryptu oraz zdobyciu funduszy na wykonanie pracy.

Cel podjętych przez dr n. med. Bogdana Wilińskiego i współautorów badań oceniam jako wartościowy, ważny i właściwy. Dotyczy on istotnej i nie w pełni poznanej, a w ostatnim okresie intensywnie badanej problematyki związanej z rolą siarkowodoru (H₂S) i donorów H₂S w regulacji wielu procesów fizjologicznych zachodzących w organizmach zwierzęcych.

Najnowsze badania ostatnich lat (Panthi i inni. 2016. Oxidative Medicine and cellular longevity. Article ID 9049782; Kimura H. 2015. Handb Exp. Pharmacol. 230: 61-81; Zaichko i inni. 2014. Ukr. Biochem J. 86: 5-25; Riu Wang. 2012. Physiological Reviews. 92 (2), 791-896) potwierdzają, że H₂S uczestniczy w regulacji procesów neurotransmisji, nocicepcji, regulacji napięcia mięśni gładkich i ciśnienia tętniczego, kurczliwości mięśnia sercowego, cytoprotekcji, procesów zapalnych, funkcji układów endokrynnego i immunologicznego, motoryki przewodu pokarmowego, syntezy glutationu zredukowanego (GSH), angiogenezy i apoptozy. Z drugiej strony stwierdzono zaburzenia metabolizmu związków siarki oraz wytwarzania H₂S w ostrych schorzeniach wielu narządów oraz na różnych etapach rozwoju chorób przewlekłych między innymi układu krążenia, w cukrzycy typu 2 oraz w zespole bólu przewlekłego.

W autoreferacie Habilitant podkreśla, że biorąc pod uwagę fakt, że skoro H₂S jest modulatorem tylu kluczowych procesów u ssaków, uczestniczy w efektach działania związków chemicznych aktywnych biologicznie, które stosowane są przez osoby z przewlekłymi chorobami układu sercowo-naczyniowego, osteoporozą, w cukrzycy typu 2 i zwalczaniu bólu to celem Jego badań było wykazanie, czy atorwastatyna, karwedilol, paracetamol, witamina D3, metformina i naturalne oraz sztuczne słodziki wywierają wpływ na stężenie H₂S w mózgu, sercu, wątrobie i nerkach samiec myszy.

Wybór zastosowanych w badaniach ośmiu związków był podyktowany faktem, że część z nich (pięć) to powszechnie stosowane leki. Atorwastatyna to syntetyczna statyna, która jest stosowana w leczeniu zaburzeń gospodarki lipidowej oraz w prewencji powikłań sercowo-naczyniowych. Karwedilol, nieselektywny β -adrenolityk trzeciej generacji, stosowany jest w kardiologii w terapii nadciśnienia tętniczego, przewlekłej niewydolności serca oraz zaburzeń rytmu serca. Paracetamol to lek przeciwgorączkowy i przeciwbólowy w bólach różnego pochodzenia. Metformina - pochodna biguanidu stosowana jest przede wszystkim u pacjentów z cukrzycą typu 2. Witamina D3 (cholekalcyferol) należy do grupy rozpuszczalnych w tłuszczach

sekosteroidów, biorących udział w regulacji gospodarki wapniowo-fosforanowej. Trzy kolejne substancje to naturalny słodzik stewia oraz sztuczne słodziki: sacharyna i cyklamian sodu.

Dr n. med. Bogdan Wiliński dokonał oceny wpływu wyżej wymienionych ośmiu związków na koncentrację H_2S wyrażoną w $\mu g/g$ tkanki mózgu, serca, wątroby i nerek. Nie mam uwag co do przeprowadzonego eksperymentu. Badania zostały wykonane prawidłowo na samicach myszy, które hodowano w warunkach oświetlenia LD:12:12 (faza jasna od 8⁰⁰- 20⁰⁰), przy średniej temperaturze 22 – 24⁰C z nieograniczonym dostępem do wody i standardowej karmy. Dootrzewnowe iniekcje soli fizjologicznej u zwierząt kontrolnych jak również różnych dawek analizowanych substancji u myszy grup doświadczalnych wykonane zostały o tej samej porze doby tj. o godz. 10⁰⁰. Również o tej samej porze doby dekapitowano zwierzęta kontrolne i doświadczalne oraz pobierano mózg, wątrobę, serce i nerki.

Schemat tych badań był stosunkowo prosty i polegał tylko na porównaniu zawartości H_2S w analizowanych tkankach myszy pomiędzy grupą kontrolną i grupami doświadczalnymi, których było dwie (tylko w przypadku karwedilolu było ich trzy). Poziom endogenne H_2S w tkankach myszy Habilitant oznaczał zmodyfikowaną przez Somogyi i wsp.,(2008) metodą spektrofotometryczną Siegela (1965).

Chcę wyraźnie zaznaczyć, iż jest to metoda mało precyzyjna i obciążona pewnym błędem pomiarowym w odniesieniu do nowoczesnych metod oznaczania H_2S . Jednak biorąc pod uwagę fakt, iż w przeprowadzonym eksperymencie porównywano tylko koncentrację H_2S między grupą kontrolną a grupami doświadczalnymi to wyniki uzyskane tą metodą należy uznać za poprawne. W ocenie zastosowania tej metody oznaczania stężenia H_2S byłbym bardziej krytyczny wówczas gdyby przeprowadzone badania były rozbudowane i złożone. Na przykład bardzo interesujące z punktu fizjologicznego byłyby badania dotyczące rytmiki okołodobowej endogenne stężenia H_2S w różnych tkankach myszy kontrolnych oraz doświadczalnych po iniekcji określonych substancji. W tak przedstawionym schemacie badań stężenie endogenne H_2S w tkankach myszy należałoby oznaczać w okresie całej doby co cztery godziny i wówczas do oznaczania koncentracji H_2S należałoby zastosować bardzo czułe i nowoczesne metody.

Na podstawie przeprowadzonych badań dr n. med. Bogdan Wiliński stwierdził, iż dootrzewnowe podane myszom dawki atorwastatyny spowodowały znaczący wzrost koncentracji H_2S w nerkach i mózgu, nieznaczny wzrost w sercu oraz znamieny spadek w wątrobie. W przypadku dootrzewnowej iniekcji karwedilolu zanotował obniżenie zawartości H_2S w mózgu, wzrost tkankowego poziomu H_2S w wątrobie i przy zastosowaniu wysokich dawek tego nieselektywnego β -adrenolityka w sercu, a także zależne od dawki obniżenie i wzrost H_2S w nerkach. U samic myszy, które otrzymały paracetamol zanotowano zmniejszenie tkankowego stężenia H_2S w mózgu, natomiast podwyższenie w sercu, wątrobie i nerkach. W przypadku dootrzewnowych iniekcji witaminy D3 (cholekalcyferol) wykazano, że występuje wzrost tkankowej zawartości H_2S w sercu, mózgu oraz nerkach. Z kolei u samic myszy, które dootrzewnowo otrzymywały metforminę stwierdzono wzrost poziomu H_2S we wszystkich analizowanych narządach. Zdaniem Habilitanta uzyskane wyniki w przypadku podania myszom metforminy są bardzo ważne, ponieważ wskazują na nowe kierunki badań nad patogenezą i terapią cukrzycy.

Przeprowadzone badania nie wykazały wpływu naturalnego (stewia) i sztucznych słodzików (sacharyna i cyklamian sodu) na tkankowe stężenie H_2S w analizowanych narządach myszy.

W pełni zgadzam się z zawartym w autoreferacie podsumowaniem przez dr n. med. Bogdana Wilińskiego przeprowadzonych badań. Habilitant stwierdza, że otwierają one nowe kierunki badań nad rolą endogennego H_2S w działaniu atorwastatyny, karwedilolu, paracetamolu, witaminy D3, a zwłaszcza metforminy. Potwierdzają potrzebę dalszych badań nad udziałem zaburzeń metabolizmu nieorganicznych i organicznych związków siarki w patogenezie chorób układu sercowo-naczyniowego, cukrzycy, chorób degeneracyjnych ośrodkowego układu nerwowego, przewlekłych schorzeń zapalnych oraz osteoporozie.

Podsumowując tę część dorobku naukowego, uważam, że stanowi ona wystarczającą podstawę do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego. Wyniki uzyskane z przeprowadzonych badań są interesujące i odpowiadające na pytania zawarte w hipotezie badawczej, a co najważniejsze mają znaczenie praktyczne. Moim zdaniem osiągnięcie naukowe Habilitanta pt. „Wpływ wybranych związków chemicznych na tkankowy poziom endogennego siarkowodoru w różnych narządach myszy” stanowi odpowiedni wkład dr n. med. Bogdana Wilińskiego w rozwój reprezentowanej przez Niego dyscypliny naukowej.

3. Ocena dorobku naukowego

Na podstawie analizy bibliometrycznej z 6 maja 2016 roku dr n. med. Bogdan Wiliński od doktoratu w 1992 roku opublikował 24 prace (oprócz 6 prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego), w tym 7 oryginalnych prac twórczych w czasopismach z listy JCR o łącznym wskaźniku wpływu $IF = 11,314$ i punktacji $MNiSW = 138$ oraz 1 pracę poglądową o $IF = 0,737$ i punktacji $MNiSW = 15$. Ponadto Autor opublikował 14 oryginalnych prac w czasopismach bez współczynnika wpływu IF z listy B $MNiSW$ o sumarycznej liczbie 69 punktów $MNiSW$ i 2 prace poglądowe o łącznej ilości 7 punktów $MNiSW$. Łącznie za swoje w/w publikacje Habilitant uzyskał **$IF = 12,051$ i 229 punktów $MNiSW$** .

Liczba cytowań wynosi 93 (Web of Science Core Collection 1945-2016 z 6.05.2016 r.), natomiast współczynnik Hirscha 6.

Analizując dorobek Habilitanta zwróciłem uwagę na stępujące kwestie:

- od uzyskania doktoratu z medycyny w 1992 roku do 1999 roku nie opublikował On żadnej pracy,
- od 2000 roku do 2007 roku Habilitant opublikował 8 prac w czasopismach z listy B $MNiSW$,

- od 2008 roku do 2015 roku opublikował **8 prac** z sumarycznym wskaźnikiem wpływu IF = 12,051 oraz **8 prac** z listy B MNiSW.

Z powyższego zestawienia wynika, iż 2/3 całego dorobku naukowego dr n. med. Bogdana Wilińskiego przypada na okres ostatnich 6 lat. Ten zintensyfikowany okres Jego dorobku naukowego jest znaczący i oceniam go bardzo dobrze. Gdyby taką aktywność naukową Habilitant prezentował od doktoratu do 2008 roku to ocena jego dorobku naukowego byłaby bardzo wysoka.

Dr n. med. Bogdan Wiliński przez cały okres działalności naukowej zawsze podejmował badania aktualne o dużym znaczeniu poznawczym. Już w pracy doktorskiej zajął się ważnymi badaniami dotyczącymi aktywności osi podwzgórze-kora nadnerczy w przebiegu przeszczepialnej białaczki L1210 u myszy. Interesowała Go problematyka udziału różnych związków chemicznych w patofizjologii rozwoju wodogłowia, stresu oksydacyjnego w chorobie Alzheimer, biologia endogenego siarkowodoru, badania neurosekrecji różnymi eksperymentalnymi metodami oraz komórki glejowe Gomori – pozytywne. Te długotrwałe, pracochłonne i trudne metodycznie badania realizował wraz z innymi pracownikami Zakładu pod kierunkiem wybitnego autorytetu z zakresu neurosekrecji i komórek glejowych Gomori-pozytywnych jakim był Prof. zw. dr hab. med. Zbigniew Srebro. Badania te uważam za ważne w dorobku naukowym Habilitanta i moim zdaniem poświęcone im prace powinny być opublikowane w czasopismach z tzw. „wyższej półki”. Podobne zdanie mam odnośnie opublikowania wyników pracy doktorskiej. Praca ta wprawdzie została opublikowana, ale dopiero w 2001 roku w specjalistycznym czasopiśmie Folia Med. Cracov., bez wskaźnika wpływu IF i z zaledwie 4 punktami MNiSW. W związku z powyższym uważam, iż dr n. med. Bogdan Wiliński nie wykorzystał w pełni możliwości badawczych z zakresu tej problematyki, która również i dla mnie była zawsze bliska. Można zatem postawić pytanie czy było to tylko niedopatrzenie ze strony Habilitanta czy też decydowały o tym inne czynniki np. finansowe, że tak wartościowe prace opublikowane zostały w czasopismach niższej rangi. Obecnie ma to znaczenie w ocenie Jego dorobku naukowego.

Dr n. med. Bogdan Wiliński brał czynny udział – prezentując wyniki badań w postaci 5 posterów - w 4 międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych:

- XIV Międzynarodowy Kongres Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego, Poznań, 23-25 września 2011 r.,
- XV Międzynarodowy Kongres Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego, Wrocław, 6-8 października 2011 r.,
- XXI Naukowy Zjazd Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego, Gdańsk 12-15 września 2010 r.,
- Molecular and physiological aspects of regulatory processes of the organism: 9th International Symposium of Polish Network of Molecular and Cellular Biology UNESCO/PAS, Kraków, 6-7 czerwca 2000 r.

Analizując przebieg kariery zawodowej Habilitanta z przykrością stwierdzam, że w autoreferacie nie znalazłem żadnych informacji o odbytych stażach naukowych i to zarówno krajowych jak i zagranicznych. Należy żałować, że nie udało się Jemu do tej pory uczestniczyć zwłaszcza w zagranicznych stażach naukowych. Taki wyjazd i praca w zagranicznych zespołach badawczych poszerzają wiedzę, jak również pomagają w rozwoju naukowym.

Oceniając aktywność naukową Kandydata nie sposób pominąć faktu, iż podjął On współpracę z pracownikami innych Katedr i Zakładów w obrębie macierzystej uczelni. Już w 1999 roku wspólnie z Panią dr Izabelą Horbulewicz-Mokrzycką z Kliniki Psychiatrii ówczesnej Akademii Medycznej (obecnie Uniwersytet Jagielloński Collegium Medicum) rozpoczął badania nad oznaczaniem poziomu glutationu zredukowanego (GSH) w erytrocytach pacjentów z chorobą Alzheimera. Oznaczanie przez Habilitanta siarkowodoru (H_2S) w tkankach zwierząt stało się możliwe dzięki współpracy z pracownikami Katedry Chemii Nieorganicznej i Analitycznej Wydziału Farmacji Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum. Od roku 2006 Kandydat ściśle współpracuje wraz z lekarzami z I Kliniki Kardiologii i Elektrokardiologii Inwazyjnej oraz Nadciśnienia Tętniczego Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum. Nawiązał także od 2013 roku współpracę z Panią Prof. dr hab. Małgorzatą Filip, która kieruje Katedrą Toksykologii Wydziału Farmacji Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum oraz Pracownią Farmakoterapii Uzależnień Instytutu Farmakologii PAN. Wspólne obszerne badania oceniające stężenie H_2S w mózgu, wątrobie sercu i nerkach samców myszy po podaniu substancji uzależniających, kokainy i ekstazy zaowocowały publikacją w czasopiśmie z listy CRJ Pharmacological Reports w 2015 roku.

Oceniając aktywność dr n. med. Bogdana Wilińskiego w pozyskiwaniu środków należy stwierdzić, że był dwukrotnie kierownikiem tematów badawczych w ramach badań własnych finansowanych z dotacji celowej Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum. W przedstawionym przez Habilitanta wykazie projektów badawczych brak jest niestety projektu finansowanego ze źródeł zewnętrznych np. NCN. Jest to zastanawiające zważywszy, iż różnego rodzaju projekty badawcze funkcjonują w naszym kraju już od ponad 20 lat. Należy żywić nadzieję, że po uzyskaniu przez dr n. med. Bogdana Wilińskiego stopnia dr hab. jego aktywność w tym zakresie znacznie wzrośnie.

Pomimo moich uwag krytycznych, które przedstawiłem oceniając dorobek naukowy dr n. med. Bogdana Wilińskiego jednoznacznie stwierdzam, że chociaż ten dorobek jest skromny w moim odczuciu jest na tyle wartościowy, że w całej rozciągłości zasługuje na pozytywną ocenę. Habilitant niezależnie, że jest specjalistą II stopnia z pediatrii, to jest także specjalistą z zakresu fizjologii zwierząt. Uważam, iż ma On pełne kwalifikacje niezbędne w samodzielnym podejmowaniu decyzji i rozwiązywaniu problemów naukowych.

4. Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego

Dorobek dydaktyczny dr n. med. Bogdana Wilińskiego, zwłaszcza popularyzujący naukę należy ocenić za bardzo dobry. Kandydat prowadził zajęcia z genetyki medycznej dla studentów III roku Wydziału Lekarskiego, był promotorem 5 prac licencjackich oraz recenzentem 23 prac magisterskich. Jego działalność popularyzująca naukę jest duża i wielostronna. Wygłosił On 2 wykłady na Festiwalu Nauki-Uniwersytet Jagielloński: „Człowiek jest zbudowany głównie z

wody” w 2003 roku i „Bliźnięta syjamskie-tragiczna pomyłka natury” w 2004 roku. W lokalnej gazecie „Panorama Wielicka” prowadził rubrykę pt. „Z medycyną na ty”, gdzie opublikował 13 artykułów edukacyjnych i popularyzujących zachowania prozdrowotne. Dr n. med. Bogdan Wiliński prowadził także szkolenia z zakresu resuscytacji krążeniowo-oddechowej i udzielania pierwszej pomocy w urazach dla członków Koła Łowieckiego „Bażant” (Wieliczka, 2013r.), a także na prośbę studentów będących rodzicami serię wykładów dotyczących prawidłowego żywienia i pielęgnacji noworodków.

Habilitant uczestniczył w licznych szkoleniach przeznaczonych dla lekarzy pediatrów w ramach kształcenia ustawicznego i gromadzenia punktów edukacyjnych. Uczestniczył w sumie w 28 konferencjach, w których udział potwierdzony został specjalnymi certyfikatami. W 2013 roku ukończył kurs: „Zaawansowane techniki edukacyjne w naukach medycznych. Kurs zaawansowany. Ocena efektów kształcenia”, prowadzony przez Uniwersytet Jagielloński Collegium Medicum w ramach projektu „Pro bono Collegii Medici Universitatis Jagiellonicae (kurs finansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego „Kapitał ludzki”).

Dr n. med. Bogdan Wiliński jest od 1978 roku członkiem Polskiego Towarzystwa Pediatrycznego. Jest On również od 2001 roku członkiem Stowarzyszenia Lekarzy Prywatnie Praktykujących przy Okręgowej Izbie Lekarskiej w Krakowie.

Habilitant w roku akademickim 2008/2009 otrzymał I nagrodę za najlepszego uniwersyteckiego asystenta w ankiecie przeprowadzonej przez grupy studenckie I roku kierunku lekarsko-dentystycznego Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum.

Konkluzja końcowa

Habilitant jest dobrze przygotowany do podjęcia samodzielnej pracy naukowej, kierowania zespołem badawczym, współpracy z innymi ośrodkami naukowymi oraz realizowania różnorodnych zajęć dydaktycznych.

Podsumowując całokształt osiągnięcia naukowego, dorobku naukowego, dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego dr n. med. Bogdana Wilińskiego uważam, że spełnia On wymagania kwalifikacyjne stawiane kandydatom na stopień doktora habilitowanego, zawarte w art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. 2003, nr 65, poz. 595 ze zm.).

dr hab. Waldemar Szaroma

Kraków 3 grudnia 2016 r.